

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

کانون نویسندگان ایران

۲۴ جولای ۲۰۱۱

بیانیه کانون نویسندگان ایران

دوازدهمین سالگرد درگذشت احمد شاملو

نه عادلانه نه زیبا بود

جهان

پیش از آن که ما به صحنه برآئیم.

به عدل دست نیافته اندیشیدیم

و زیبایی

در وجود آمد.

دوم مردادماه [اسد] سالگرد درگذشت شاعر بزرگی است که اکنون بیش از هر زمان دیگر حضور زنده او را حس می‌کنیم؛ شاعر بزرگی که همه هستی شعری خود را وثیقه کار شاعرانه سترگی کرد که به نیروی تخیل خلاق و گرمخوردگی عاطفی قدرت معنوی و خواست آزادی، جهانی آفرید که در آن نشانی از نفرت و دیگرگشی و نابرابری نیست، جهانی چنان دل‌انگیز و رعا که شایسته آزادترین انسان است؛ شاعری بزرگ که در همه عمر نه از تلخی و گزندگی واقعیت گریخت و نه به یوغ بندگی واقعیت گردن نهاد.

هنگامی که تخیل شاعرانه‌اش بال گسترد و به اوج‌ها پرکشید، گردن‌فراز و مغرور، بر "سرنوشت" انسان تمسخر زد، چرا که انسان شعر او که به "هیئت ما" زاده شد، سرگذشت خود را خود رقم زد؛ به هیئت آن "غول زیبا" که شاعر با باور بی‌گمان به تبار جلیل انسان آزاد به بازآفرینی او برخاسته بود؛ غول زیبایی که نمی‌خواست " . . . منظر جهان را / تنها از رخنه تنگ‌چشمی / حصار شرارت . . . " بنگرد. انسانی که بر شک و هر آنچه امید و یقین به رهایی را جز سرابی و همناک نمی‌دید، می‌شورید. غول زیبایی که شاید در برابر نیروهای سیاهی و تباهی از پا درآید اما هرگز شکست نمی‌شناسد و گوئی سیاله آتش‌ناک خشم و خروشی که در رگ و پوست او دویده است جز با زیبایی و عشق و حقیقت و عدل آرام نمی‌گیرد.

چنین بود "بامداد" ما، این سرودخوان آزادی!

در دوازدهمین سالگرد درگذشت احمد شاملو، یاران و دوستدارانش در عصرِ روز ۲ مرداد بر سر مزار او یادش را گرامی می‌دارند.

کانون نویسندگان ایران

۳۰ تیرماه [سرطان] ۱۳۹۰